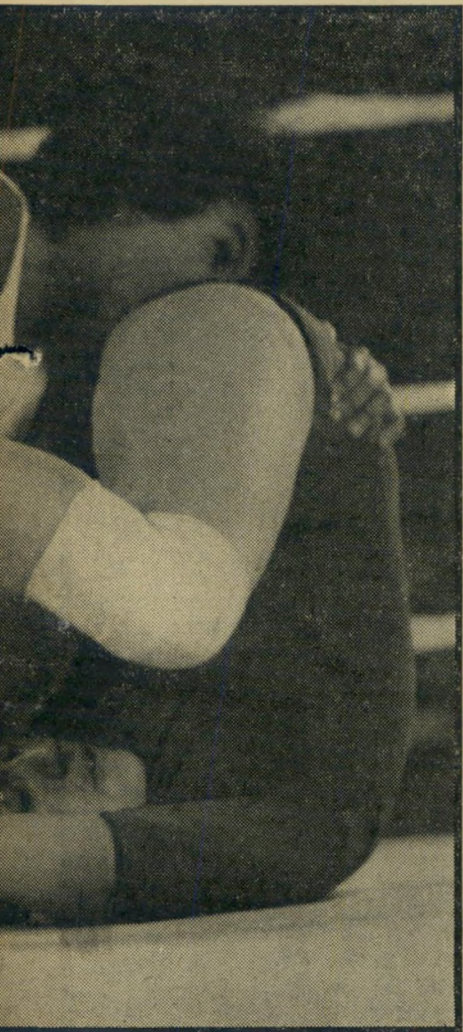

שָׂד

בת ארבעים ושבע. כבר אין לה סקס. ובכלל כמה שמתבגרים יותר. לומדים יותר תכסיסים. הצרה היא, רק, שהקהל לא רוי צה תכסיסים, אלא נשים. זה בגלל הקהל שהיינו צריכים לבחור מתאבקת אחת בלונדינית ואחת שחורה. הוא אוהב את זה. בי צרפת ובאנגליה יש מאות מועדונים של התאבקות כזאת. מתאבקת אחת בלונדינית ואחת שחורה, ותמיד הקהל משתגע על זה."

ג'ורג'יה הכושית, ודניאל הבלונדינית עדיין

„מנוולת. מה ש

נשיכה בישבן

היאבקות הנשים תופסות את חמוקיה, ואת חמוקי י ומבליטות אשה אשה את חמוקיה, ואת חמוקי י

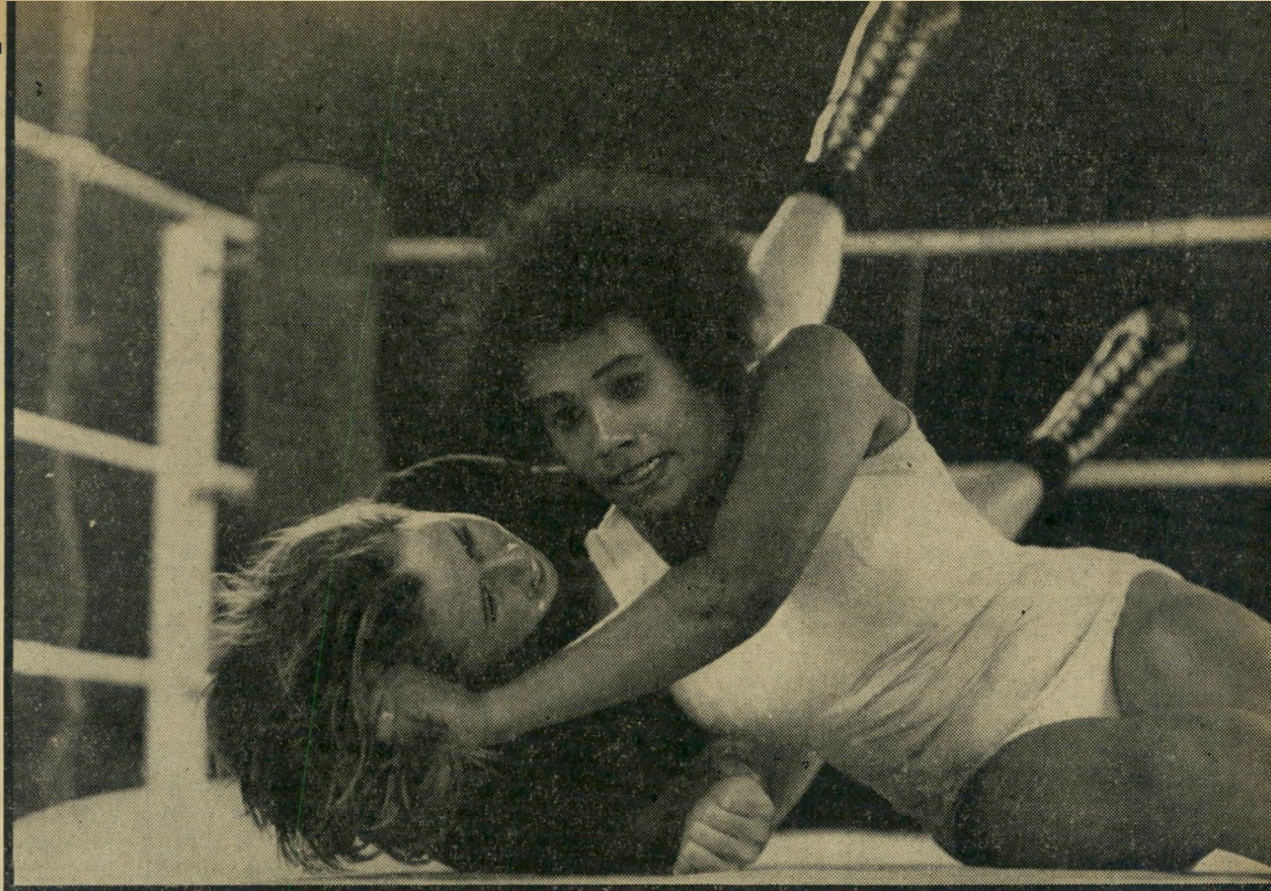
לא נאבקו אף פעם האחת עם השנייה. בי זירה, בתל-אביב, היתה הפגישה הראשונה שלהן. ולכן, בערב, לאחר הופעה שלהן, הן נכנסו לחדר ההלבשה, והתחילו למרוס האחת לשנייה את השערות בפראות נוראה. „מנוולת, מה עשית לי?" צרחה הבלונדינית והעיפה לשחורה בעיטה בכסן. „מה עשית לי?" שאלה השחורה. ונתנה לבלונדינית בוקס באף. „את הכית אותי. משכת לי בשערות." ענתה לה הבלונדינית ומרטה לה מהראש עוד חבילה בריאה של שערות.

★ ★ ★

מקומות לא־הגונים

„אני מזה פתאום?" התפלאה נורא הן שחורה וזרחה לבלונדינית על הבסן בי חריצות רבה.

היה צורך להוציא אותן מחדר ההלבשה כשהן זכות דם, וזהפריד ביניהן בכוח. אחי

„אבל אנחנו לא חשפניות," מדישה ג'ורג'יה. „יש הבדל עצום בין המקצוע שלנו, למקצוע החשפנות; אצלנו זה דבר רציני. ספורט. אנחנו לא מורידות את הבגדים בשביל לגרות את הקהל. אנחנו פשוט מתאבקות. אם הקהל נהנה מזה, זה עניין שלו."

למרות זאת לא סובלת אותן מנהלת הלהקה שלהן, קלרה סובול. „בהופעה שלהן יש יותר מדי מיץ," היא מתלוננת. „בכלל, אני שונאת הופעה של נשים. זה לא אמיתי אצלן. זה רק בשביל הגירוי." „יש אמנם בפאריס מתאבקת אחת נהדרת," היא מודה. „אבל היא כבר מבוגרת.

לות. וחוזי מזה, להתנור בתחלט לפני ה הופעה מהבעלים שלהן, שניהם מתאבקים נוראיים. משום שהאהבה מרפה את השריריים.

אבל בכל זאת, לא חסר להן סקס. להיפך.

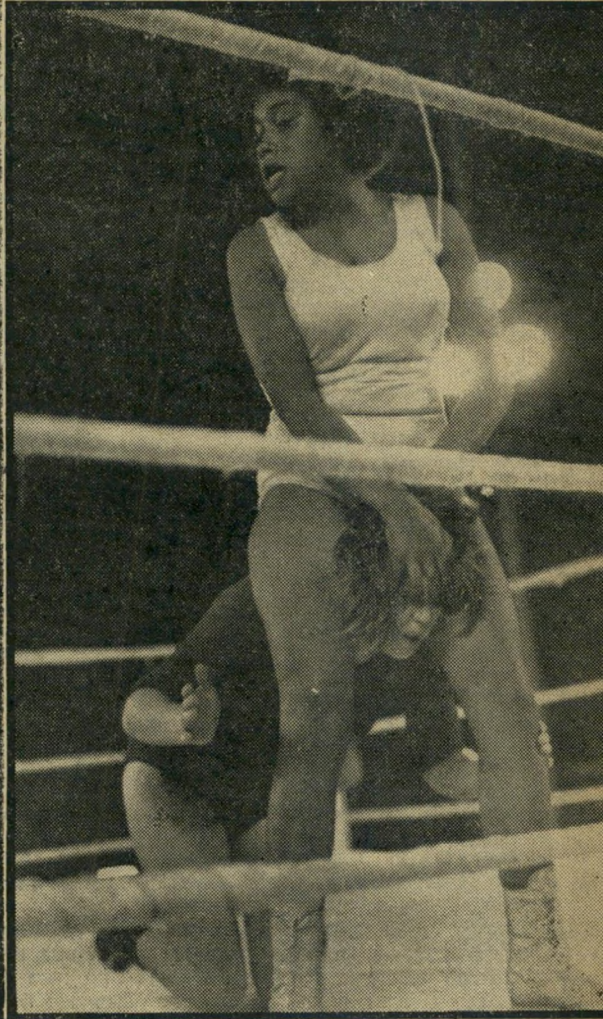
★ ★ ★

רק בשביל הגירוי

ל ה הופעה שלהן מבוססת על זה. הן נוגעות האחת לשנייה בכל מיני מקומות. מבליטות את האחוריים שלהן ק דימה, ואת הקדמיים שלהן אחורה. הן מוציאות את הגוף שלהן ימינה ושמאלה, וקהל המתבונן משתולל מהתלהבות.

תני הנשים שמשכרו־נשכרו־מרטו ושרטו אחת את השנייה, לעיני קהל אלפים משתולל מרוב תענוג, נהנו בעצמן מהעניין. סוף־סוף, זה המקצוע שלהן בי חיים. שהן קוואות לזה אפילו אמנות. אמנות ההאבקית החפשית.

על הבמה הן באמת חפשיות מאד: מכריסמות אחת את השנייה, מקמטות אשה את רעותה ושאר תענוגים מאותו סוג. החלק הקשה הוא דווקא ההכנות שלפני כן. כי שתי אמניות כאלה צריכות לשמור על כושר. לאכול שש פעמים ביום, כל פעם שלוש ארוחות — שיהיה כח לבנאדם. לא לעשן ולא לשחור, כדי לשמור על הצליל

לבן על שחור

זניאל פריזר, הבלונדינית התמורה, היתה הלבנה. כשהיא הצליחה להכות את הכושית היא זכתה לקריאות התלהבות מהקהל, וכשניצחה, זכתה לשאגות אהדה.

שחור על לבן

השחורה, ג'ורג'יה המתוקה, לא היתה כל כך מתוקה. משכה בשערות חברתה, ירקה על השופט ועל הקהל.